

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в рік . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на шість місяців . . . 8 рублів
або 18 франків

Посилкове число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вирнеш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслакових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дзямбровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатаніє вілні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні доносення по 30 сот. від стрічки.

Реформа учительських семінарій

(Надіслана стаття).

Розпочата акція реформи семінарій учительських через скликанє конгресу учителів, працюючих в тих закладах до Відня в р. 1906, не устала, а радше розвинула ся і обняла і ті краї, котрі до сеї пори справою так многоважно менше занимали ся, та заставила до розбору дотеперішній стан тих заведень, о скільки відповідає він потребам поодиноких народів.

Семінарії учительські, яко заведення підготовляючі цілі ряди учителів народних ріжних категорій звязані суть цілком з потребами шкільництва народного, тому і праця над реформою їх вимагає розслідування, о скільки і в яким напрямі належало би ввести реформу з огляду на теперішній стан сих заведень і на недостачі, з якими стрічавсь учительство народне, вийшовше з семінарій.

Підготовляюча праця вимагає основного знання шкільництва народного, семінарій учительських і дечого другого, тож не дасть ся скорим, прискіпшеним ходом перевести, бож кожда зміна му сить бути докладно доказана, розслідувана, аби через зміну дістати лучший устрій, чим дотеперішній.

Праця піднята в нашім краю через тіла учительські і комітет підготовляючий і зїзд професорів і учителів семінарій учительських не є нічим иншим, як лише вказівкою, що заведення сї, звані семінаріями, потребують реформи в деякім напрямі, однак вислід нарад, спірні погляди на деякі порушені квестії вказують, що переведенє сих реформ не є річю легкою, потребують ще основного розслідування, провірення.

Головна вага, яку піднесено на обох зїздах с. є в маю і в лютім лежить в розширеню часу науки на літ пять з доданєм курсу приготовляючого і в иншім угрупованю предметів наукових, кладучи головний натиск на науку мови викладної.

З тими жаданями згодились всі учасники зїзду, з ними годять ся всі професори семінарій учительських, котрі з практики знають, що час дотепер вимірний чотирох літ не вистарчає, тож жаданє се є актуальне, промовляють за ним всякі дані.

Семінарії учительські мають на меті

подати загальне образование учителям і положити тривкі основи знаня, аби відтак учителі через дальню працю над собою могли іти з поступом часу і обрзуватись.

Минули ті часи, коли від учителя народного вимагалось лише знаня научаня читаня і писаня, бож вже і теперішній устрій школи народної є сего рода, що не обмежавсь на читанє і писанє, а кладе основи розвою духа людского, дбає о формальне образование, а читанє і писанє уважає як средство до осягненя ціли.

Від учителя народного вимагаєсь образования, тому і в дотеперішнім устрою семінарій визначений материял науковий є сего рода, що не дасть ся переробити основно в виміренім часі.

Побіч загального образования семінарій учительські мають приготовити заводово а до сего веде не тільки пізнанє засад педагогії, психології, дидактики і льогіки, методики і історії шкільництва, але веденє науки практично в школах вірцевих, званих школами вправ і пізнанє підручників, плянів і інструкцій, призначених для шкіл народних.

Наколи возьмемо під розвагу загальне образование, до чого веде наука релігії, мови (возьмім в східно галицьких семінаріях) польської, рускої, німецької, математики, історії всемірної, географії, фізики, історії природи, гігієни, рисунків, музики, співу, гімнастики, каліграфії, господарства і ще деякі надобовязкові предмети, то зрозуміємо, що до обнятя їх ставляючи середні вимоги час чотирох літ є відносно за короткий.

Додаймо до сего практичне приготованє, науку педагогії і вправи заводові в школі вправ, викажесь доконечна потреба розширення часу і сего впливом є загальне домаганє ся введеня року пятого.

Аби семінарії учительські могли видавати лучше заводово приготованих учителів, потреба дати їм спроможність частійшого перебуваня в школах народних, Браня участі в научаню, а сего не може дати дотеперішній вимір часу, бож і так є він на науку декотрих предметів мінімально визначений, мимо сего, що виносить загально на одну клясу 30—36 годин тижнево.

Сі обставини промовляють, що всі тіла учительські семінарій і людей, обізнаних з устроєм сих заведень, заявили за розширенєм часу на літ пять в сей спосіб, що чотири літа перші булиб

переважно призначені на загальне образование, а рік пятий переважно на фахове приготованє.

(Дальше буде).

Нові вибори.

Заступники послів вибирають ся лише в тих округах виборчих, в котрих вибирає ся по двох послів, і то для кожного посла по одному заступникови. — (В округах, що вибирають лише одного посла, зовсім не вибирає ся заступника).

На кожній картці до голосованя є дві рубрики: в першій пише ся кандидата на посла, в другій кандидата на заступника. Додати мимоходом належить, що оден і другий мусить бути докладно означений т. є мусить бути написанє не лиш імя і назвиско, але також, чим він є і де мешкає.

Вибраний буде на заступника той, хто дістане найбільше голосів, яко заступник того посла, котрий зістав вибраний. Ті голоси, що упали на того самого заступника яко заступника иншого посла, не рахують ся.

Приміром: кандидують на послів: Іван Головач і Роман Калужняк. На одного заступника кандидує Петро Перепельник, на другого заступника кандидує Стефан Самбірняк.

Голосуючих є 10 000.

При голосованю виходить послом Іван Головач, котрий дістав 5 010 голосів, упадає Роман Калужняк, котрий дістав 2 480 голосів, а — замість него виходить инший третій кандидат, що дістав 2 610.

На заступників розбивають ся голоси. — Петро Перепельник дістає на картках Івана Головача 300 голосів, — а на картках Романа Калужняка 2 400 голосів. — Стефан Самбірняк дістає на картках Івана Головача 400 голосів, на картках Романа Калужняка 50 голосів, всі инші голоси на заступників на картках Івана Головача розстрілюють ся так, — що жаден з инших кандидатів на заступників не має 400 голосів.

Який же результат?

Петро Перепельник дістав на заступника всіх 2 700 голосів, а Стефан Самбірняк 450 голосів.

Хто з них вибраний заступником — чи Петро Перепельник? Ні! Стефан Самбірняк! а для чого? Бо ті не рахують ся

голоси, котрі були на картці упавшого кандидата, котрий зістав вибраний — отже в тім випадку не числять ся Петрови Перепельникови 2400 голосів на картці Романа Калужняка, — а числять ся лише ті, які мав на картках Івана Головача, — а на тих картках мав він о 100 голосів менше, як Стефан Самбірак.

Кожний заступник ділить отже судьбу посла, котрого має заступити, і не може бути вибраний заступником хто инший, як лише той, хто на картках відданих на вибраного посла має найбільше голосів, — при чім не потреба більшости абсолютної, — лише звичайної (релятивної). Якби на дві особи яко кандидатів або заступників найбільше, однак рівне між собою число голосів упало, тоді рішає жереб, який витягає провідник головного місця вибору, хто з них має бути заступником посла.

Само собою розумієсь, — що вибір заступника довершений може бути лише при тім голосованю, при котрім вибраний зістане посол, котрого він є заступником.

Дехто думає собі, що заступник посла є на то, щоби заступав і виручав посла в часі парламентарної сесії, якби посол занедужав, або мав якусь иншу перешкоду. Сей погляд є зовсім хибний. Доки посол є послом, т. є доки він мандату не стратив, або сам не зложив, доти заступник не має ніякого права.

Аж тоді, коли оден з двох послів вибраних в однім окрузі виборчим мандат стратить або зложить, то значить, перестане бути послом, тоді его заступник зараз без нового вибору, стає послом, на місце уступившого. — Сказано: «оден з двох», — бо якби таке склалось, що рівночасно уступають оба послы з одного округу вибрані, тоді їх заступники не вступають на їх місце, а лише мають переводити ся зовсім на ново вибори тих двох послів.

Цікаве дуже постановлене містить в собі закон, на случай, колиб і посол і его заступник стратили мандат. В такім случаю, якби се сталось, — не буде вже той мандат обсаджений аж до кінця періоду — т. є аж до нових загальних виборів, хиба, щоби і другий посол і другий заступник з того самого округу стратили також мандат. — В такім случаю відбували би ся на ново вибори на обох послів разом з обома заступниками. Сей постанова дуже незвичайна і не дасть ся нічим виправдати, однак обовязує.

(Конець буде).

Промова краевого маршалка.

(Докінчене).

Після виголошеня руского уступу, краєвий маршалок, говорив дальше по польски про спілки, які зголошують ся, що они повинні найти у краевого виділу прихильну оцінку, раду, а передовсім кредитову поміч, та побіч того надзір і контроль. Будучність і розвій рільничих товариств в нашім краю залежить від того, щоби як уділюване кредиту, так і надзір спочивав в руках краевого виділу, зглядно органу, який в тій цілі установив би сойм.

Тамтогорічні елементарні нещастя є причиною, що краєвий виділ і сего року предложить соймови в сій справі внесеня. З уваги, що населене сторін навічених елементарними нещастями уже одержало досить значну поміч з державних фондів і що в многих сторонах найбільше шкоди заподіяло ся через зничене доріг і мостів — краєвий виділ обмежує ся на предложеню внесеня, щоби з краевого фонду покрити проценти від позичок, які на сю цілі хотіли би повіти затагнути.

Щоби в нашім краю повстало заведене поправчих кольоній для малолітних, краєвий виділ купав від держави фільварок в Передільниці, добромильського повіта і предложив внесенє в справі основаня в тій місцевости поправчої кольонії — Щоби успішно полагодити бодай часть предложень виділу, потрібне об'єктивне свідчанє всіх сторонництв палати.

На жаль, тяжко уєїлнати ся від прикрого чутства, що в послідних часах зайшли події, котрі не можуть лишити ся без вражіння і впливу на мисли і чутства сеї палати і котрі тяжку моральну шкоду, зроблену вже поза сею палатою, могли би черенести до її праць.

Позвольте мені, панове, висказати надію, що навіть на тлі сих сумних подій, що нічим не дадуть ся виправдати, знайде ся в тій палаті, без ріжниць пародности і сторонництва, одностунність в двох напругах: першій, то вираз обуреня і осудженя тих відражаючих актів насильства, а другій, то стверженє на будучність, що в тім соймі і в тім краю, брутальність і терор не веде до здійсненя поступлять так національних як і політичних. До сеї цілі веде виключно дорога, на жаль нині вимивана і що раз більше заростаюча, до котрої поворот є і буде конечний а се — дорога спільного об'єктивного порозуміння і лагодженя противенств.

В проєкті виборчої реформи, який виділ краєвий сего тяжня предложить, обмежив виділ проєкт тільки до двох змін, а іменно: побільшеня числа міських послів о 8, і введене нової доповняючої курії з 10-ма мандатами обіймаючої всіх тих, котрі доси сего права не мали. Уважаю за конечну річ, щоби сойм ухвалив виборчу реформу перед кінцем каденції, так щоби найближші вибори відбули ся вже на підставі нового закона виборчого. Коли би сойм не міг тепер ухвалити сеї реформи, правительство вже згодило ся скликати кількатижневу сесию в осени, виключно для справи виборчої реформи.

В біжучій сесії виділ краєвий предложить проєкт, котрий вирівнав би ріжницю між платнею краєвих і державних урядників, яку витворило послідне управильненє платні державних урядників.

Свою промову закінчав маршалок окликом в честь цїсаря, а послы повторили той оклик.

Галицький сойм.

Отвираючи нинішні засіданє, маршалок присвятив кілька слів помершому у Відни послови Арнольдови Рапапортови, відтак уділено урльопи двом послам і оповіщено зложенє мандату заст. члена краєв. виділу пос. Сенковским.

Пос. Стапинський зголосив нагле внесенє такого змісту: Високий сойм зволить ухвалити: Поручає ся краєвому виділови, щоби в непереступнім речинцю до дна 23. лютого с. м. предложив соймови проєкт нового виборчого закона для соймових виборів на підставі загального, рівного, безпосередного права голосована. Число соймових послів в тім проєкті не повинно переступати теперішнього числа послів 161.

Пос. Олесницький і тов. внесли іме-

нем руского клубу внесенє в справі проєкту нового краевого статута і виборчої соймової ординації, опертої на слідуочих засадах: загальне, рівне, безпосередне і тайне голосованє, 160 мандатів, в тім 12 вірилістів а 148 вибраних послів, виборчих округів 140, з того 29 міських, які вибирають разом 37 послів, а 111 сільських, які вибирають стількож послів. Округи є рівні що до числа населеня. З числа 146 вибраних послів припадає 68 на Русинів, 80 на Поляків. Поступованє при виборах анальоґічне, як при виборах до державної ради.

По пос. Бобжинським, який підпирав свої внесеня в справі реформи семинарий учительських і краєвої ради шкільної, заняв голос пос. Олесницький задля свого внесеня в університетській справі.

Промова пос. Олесницького націхована не тільки фаховим знанєм і реторским хистом, але і тим тонким психолоґічним почутєм, яке і найбільше закамєнілого кривдника зможе привести до опамятаня і пригадати єму згляди моралі та сраведливости. Чи се стане ся і з теперішню соймовою більшостию — годі сказати. Однак моментанне вражінє славної промови було видне в цілій палаті. Богато послів пригакувало, богато хотіло підносити безсилні протести, які бесідник зараз таки побивав новими непохитними аргументами, а тільки др. Гломбінський лупав неспокойно очима та кружив довкола бесідника, не могучи найти собі місця. Знамениту сю промову подамо в повнім змісті, а заслуґує она на як найбільше розширенє так ясно і річево представляє ситуацію, яка витворила ся довкола університетської справи.

По відісланю до комісії внесеня пос. Урбанського в справі будови залізничі з Сянока до Стрижова, приступлено до вибору комісій; секретарями стали з вибору пп. Любомирский, Каз. Мицельский, Мазикевич і Урбанський, квесторами пп. Коритовский, Михальский, Охримович і Трачевский, а ревідентами: пп. Баворовский, Буйповский, Ценьский, Літинський, Мазикевич, Мерунович, Могильницький, Пузина, Рудроф, Томашевский, Торосевич і Весолінський.

Без дискусії принято 14 справоздань краєвого виділу, а відтак пос. Стапинський забрав голос для підпертя свого наглого внесеня в справі виборчої реформи. Полемізували з ним пп. Райский, Пінїнський і Пастор, після чого відкинено внесенє. О год. 1/2 засіданє триває дальше.

НОВИНИ.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Ізидора; римо-кат.: Савива. — В понеділок: руско-кат.: Агафії; римо-кат.: Константина. — Вівторок: руско-кат.: Вукола, Юліяна; римо-кат.: Конрада.

— Перед виборами до парламенту. Дістаємо до оповіщеня отсей поклик: Всіх П. Т. делегатів деканальних, що входять в округ виборчий: Бережанн-Рогатин-Бурштин-Болшівці-Журавно-Болеків (отже й також з Підгаєччини і Перемішлянщини) просимо зіхатити гдизь 21. лютого (в четвер) до

Рогатина о годині 11. рано в цілі наради над кандидатурами до ради державної. Вага хвилі вимагає, щоби явитись громадно. — о. П. Кудрик, парох Рогатина, о. І. Мацак, парох Липиці.

— В рускій гімназії в Коломиї записало ся з початком року (в осени) публичних учеників 688 і 18 приватистів. Класифіковано прикінці I. півроку 679 публичних і 16 приватистів. Відзначаючих було 34 (5%); перших 523 (77%); других 87 (13%); третих 35 (над 5%). Некласифіковано 9. Загалом лихих клас було 17.96%.

— **Аматорське представлене у Львові.** Читальня «Просвіти» на городецькім передмістї устроює дня 3 марця в салї тов. «Gwiazda» ул. Францісканьска аматорське представлене «Сербин» драма в 5 діях а 6 відслонях Карпенка Карого. Є се новість, на сценах руських ще не грана, крім одного разу в рускім театрі. Позаяк аматори приложили богаті праці до сеї штуки, а тимбільше, що часть доходить призначена на руских арештованих академиків, отже надїємось, що В. П. Публіка не пожалує труду прибути в великім числі на представлене, з котрого з певністю виїде задоволення. Білети вже продають ся в «Сокольскім Базарі» та Книгарни ім. Шевченка. — *Виділ.*

— У «Вістнику законів державних» у Відні появили ся вже автентичні переклади д-ра Ол. Кулачковського виборчого закона і закона про свободу виборів і зборів, випуск IX і X, які можна дістати у Відні в конторі державної печатні I, Singerstrasse 26 за посылкою ціни 56 сотиків (56 сторів).

— «Гадяцькі постуляти». Дня 16. вересня 1908. р. минає 250 літ від уложеня козацкою старшиною в Гадячі постулятів, які мали забезпечити Україні зі сторони Польщі повну самостійність (з виїмком спільного короля і сенату), та в яких національна укр. справа ясно поставлена. З нагоди проєктованого обходу роковин тої події мали би відбутися перші заг. збори сокольского союзу. В тій справі львівський «Сокол» спросив анкету, яка мала вчора перше засіданє. Засіданє отворив п. А. Будзюновский, голова «Сокола», почім п. Вяч. Будзюновский виголосив реферат в скороченому з огляду на неприсутність заводових істориків. Референт розвинув між иншим змаганя злуки всіх українських земель і подав після Костомарова точки гадяцьких постулятів за гетманованя Івана Виговского. В гадяцькім трактаті означено, що Україна ліво- і правобережна зі всіма землями рускими, отже і з нивішнюю східною Галичиною входить до Польщі яко Велике Князівство Руске, що мусять мати крім вибраного гетмана, окреме правительство, війско, скарб, православна віра має бути зрівняна з католицкою, всі забрані мастки має ся звернути православній церкві, київський митрополит і 4 архієреї будуть засідати в сенаті, київска академія буде мати ті самі права що краківський університет, а крім того вільно буде ще основати одну таку академію. Такі постуляти поставила була козацка старшина з Виговским, дарма що польський сойм в рік пізнійше їх обкрівав а пізнійше Виговський погуб з польських рук, обвинувачений за зраду. Референт заявив, що не знає, на яких жерелах опер ся Костомарів, наводячи ті гадяцькі постанови і рад би був почути слово заводових істориків, котрі на жаль не прийшли. Дальше зазначив референт засадниче становиско козацкої старшини, коли она ухвалювала ті постуляти, маючи на меті злуку всіх українських земель в одну державу, а потім згадав коротко про гетмана Виговского, котрого мочи поховані в Галичині а котрого память яко козацкого гетмана може одушевити кожного галицького Українця. В дискусії над рефератом забирали голос п. Василь Пачовский, п. А. Будзюновский і др. В. Щурат, почім відложено засіданє анкети на оден з найблизших днів.

— Як відносять ся власти до пожарних «Соколів»? В квестіонарі львівского «Сокола», який розіслано пожарним філіям до виповне-

ня, находить ся рубрика: як відносять ся до товариства: старство, громадска зверхність, двір і жандармерія? Ті рубрики виповнієно найріжнороднійшими очеркненнями тих відносин, як прим.: дуже добре, добре, прихильно, досить прихильно, на пів добре, законно, так як їм кажуть (що до жандармерії), байдужно, холодно, не щиро, недовірливо, неприхильно, ворожо, провокуючо і т. п. По зведеню до п'ятох степенів очеркнення тих відносин, виходить, що в 20 випадках старства відносять ся до філій прихильно, в 5 неприхильно, в 26 байдужно, а в 17 випадках ворожо; громадські зверхности: 5 дуже прихильно, 40 прихильно, 7 досить прихильно, 14 байдужно, а 13 ворожо; двора: 20 прихильно, 4 досить прихильно, 18 байдужно, 7 ворожо; жандармерія: 23 прихильно, 7 досить прихильно, 22 байдужно і 10 ворожо. Замітне, що в многих випадках, де старства прихильно відносять ся до пожарних «Соколів» там громадські зверхности знова ворожо і на відвороті. Ся статистика була би цікавійша, як би всі 318 філій, засновані по конець 1906. р., прислали квестіонарі совісно виповнені у всіх рубриках.

— **Масові арештованя руских академиків.** Слідство проти арештованих має ся вести — як доносять — скорим ходом. Тепер відбувають ся конфронтації і докази alibi арештованих. На тій основі увільнено акад. Ів. Коцюрка, який є членом Bratn-oї Pomoс-и студентів університету (мимоходом сказавши вшехпольскої) і в критичній хвилі 23. січня їв обід в тім тов-і. Ранішні часониє доносять, що відвідини арештованих обмежено лише на оден день в тижни, на неділю, і то лише допускають до арештованих їх найблизших кривних. Занотуємо тут також чутки, які кружляють про випущенє арештованих на вільну стопу, не прив'язуючи до тих чуток ніякого значіння. По тим чуткам мають одну третину арештованих випустити до двох тижнів, одну третину по виборах до державної ради а третина арештованих буде сидіти аж до головної розправи, яка має відбутися в осени. Увільненя з арешту малиб наступити за зложенєм високих кавцій.

Складки на арештованих академиків, зложені на книжочку ч. 2000 в Краєв. Союзі кредитовім у Львові (куда належить їх висилати) виносять вже поверх 3 тисячі корон. На адресу нашої адміністрації прислав на ту ціль Вор. о. Семен Шпіцер з Лежанівки 2. К.

На четверговім засіданю сойму поставили рускі послы отсе нагяче внесене в університетській справі:

Сумні події, які лучили ся на львівскім університеті 23. січня і які суть продовженєм подій попередних, звертають нині живу увагу цілої суспільности і суть в нивішню хвилю одною з найважайших і найбільше пекучих справ в краю.

Як з одної сторони інтерес науки і поваги найвисшої інституції наукової в краю вимагає безперечно як найскоршого приверненя нормальних відносин на львівскім університеті, так з другої сторони не може підпадати сумнівови, що стан сей тревало дасть ся осягнути лише сповненєм оправданих бажань, які на поли університетської квестії підносять ся зі сторони рускої молодіжи і рускої суспільности, — а іменно тим, що уможливають ся хочби поступенне осягненє руского університету у Львові, — а поки се наступить, забезпечить ся на теперішнім львівскім університеті рускій молодіжи, числячий близько тисяч слухачів, заспокоєнє наукових потреб і національних прав, які по мысли обовязуючих законів всім горожанам держави належать ся. Не дасть ся осягнути сей стан безусловно-терором і репресіями, які можуть довести лише до дальшого заострення відносин і до необчислимих наслідків серед молодіжи і суспільности. — З уваги на те вносять підписані:

Високий сойм зволить ухвалити:
Взявє ся ц. к. правительство, щоби:
1) як найскорше взяло під розвагу національні відносини на університеті у Львові,

признало конечність заснованя окремого руского університету у Львові і прийнялось за приготуєнє ведучі до сеї цілі;

2) ваким се наступить, отворило на теперішнім університеті у Львові потрібне число катедр з руским викладом і забезпечило професорам і слухачам Русинам що до урядованя бодай ті права національні, які по мысли обовязуючих законів прислугують всім горожанам держави;

3) спричинило, щоби карне поступованє по причині подій з дня 23. січня с. р. як найскорше було покінчене і переведене згідно з постановами законів.

Олесьницький, А. Шелтицький митрополит, Король, Мазикевич, Еффинович, Могильницький, Глиджук, Яворский, Гурик, А. Барабаш, Курлович, Богачевский, Остапчук, Старух, Охримович, Чехович.

Дня 12. с. м. відбуло ся в салі «Народного Дому» в Чернівцях велике віче в справі подій на львівскім університеті, скликаєне репрезентантами тамошного українского студентства. Явило ся там дуже богаті людий, так із кругів міщевой інтелігенції і міщанства, як і з доколичного селянства. Проводив зборам студ. філь. С. Цурканович. Перший промовляв посол Н. Василько, відтак виголосив реферат студ. пр. І. Стрийский, почім промовляв ще: др. Т. Галіп, студ. пр. Галіп, редактор Остап Луцкий, студ. пр. Дрімер (голова жид. тов. «Зефіра»), студ. пр. Рім (іменем жид. тов. «Емуна») і д. М. Огороднік. Крім посла Н. Василька, був на вічу посол і заступник маршалка краєвого, проф. др. Ст. Стокий. Віче ухвалило ряд резолюцій з жаданєм заложеня руского університету у Львові, з висловом симпатий арештованим і инші резолюції аналогічні з ухваленими на инших вічах в тій справі.

Подібні ухвали западають на многих передвиборчих зборах в Галичині. Члени пожарного «Сокола» в Милівцях, борщівского повіта, в числі 79, прислали вирази симпатії арештованим академикам.

— **Відклик.** Комітет учительский в Тернополі доносить нам додатково, що на устну інтервенцію центрального комітету вічевого у Львові відкликала Дирекция залізниць свою відмовну заяву що до урядженя осібногo поїзду до Львова і назад. В наслідок сего спеціальний поїзд на віче у Львові виїде з Тернополя після первісно уложеногo пляну дня 17. с. м.

— **3 Бережан.** Віче в Бережанах в справі утвореня рускої гімназії в Бережанах відбуде ся дня 20. с. м.

— **3 Коломиї** пишуть нам: Ві второк о 4. годині рано вибух небезпечний пожар у самій середині міста, бо в ринку. Ото заняв ся наслідком необережности магазин пропінації. Зачало горіти кілька бочок із горівкою, румом і нафтою. При чім бочки експлюдували сильно й ранили досить тяжко — як кажуть — пятеро людий: трох Жидів і двох із місцевої пожарної сторожі. При асистенції війска угашено пожар по кількох годинах головно за помочию снігу. — У нас беруть знова сильні, хоч не такі, як тії славні свого часу морози! Попри звичайні шкоди, які приносять зимно, готова Коломию стрінути знова другий раз того року ще нова привісність. Звісна річ, що завдяки поганій господарці тутешньої місцевої управи не має Коломия води. Воду розвозять ту бочками Жиди і мають з того добрий зарібок. Отже буває таке, що як прийде субота, люди мусять обходити ся без води, бо Жиди шабасують. Те саме буває підчас більших морозів. Коли замерзне одивока керниця, з котрої Жиди розвозять воду, тоді більша частина міста мусять хіба топяти сніг, коли хоче пити воду, бо тільки деякі і то дуже віддалені части Коломиї мають чисту, нечутну воду. Обава сього заходить і тепер. Ось-ось замерзне одивока керниця... А можна би зарадити сьому лихови легко — виконанєм артезійських керниць. Та ба! Жиди стратять зарібок... Взагалі Коломия — се місто із патрїархальними непорядками. Через середину міста жене собі повним розмахом

пари чи то в білий день, чи в мрачну ніч
зеліниця і розбиває прямо людей, або глу-
щить своїм пекольним свистом та шипотом.
Утікай тоді, чоловіче, з улиці, бо скрізь видко
сполоснені коні, що летять на ослі. Не розу-
міємо, як можна терпіти таку чортківську ви-
гадку. Се можливе хіба з нашими славними
порядками, бо управа міста звичайно „патри-
отствує“ замість думати про добро жителів.

— Цісар уділив 200 К запомоги на будову
церкви в Лючи, печеніжинського повіту.

— **3 товариства „Сільський Господар“.** Госпо-
дарські збори, уряджені олеського філією „Сіль-
ського Господаря“ дня 3. с. м. в Кутах, а брід-
ською філією дня 4. с. м. в Бродах, дали до-
каз, як на часі і як дуже потрібне господар-
ське товариство, таке як „Сільський Господар“.
На одних і других зборах учасники ледво
могли помістити ся в досить просторих салях,
П. Андрій Корвеля, інженер кравого виділу,
звнаток торфової культури, мав дуже поуча-
ючі виклади про потребу меліорації ґрунтів
виказуючи числами, кільки то землі лежить
без ужитку і наводячи приміри меліорацій,
переведених уже навіть на селянських ґрунтах.
Прелегент поучив заразом, як і що робити,
як можна дістати безвлатну поміч технічну
і грошеву запомогу від кравого виділу, як
завязувати льокальні меліораційні спілки або
й спілки для експлоатації торфу на
опал. За безкорисний труд і неоцінену науку
належать ся пов. прелегентови сердечна по-
дяка. — При однім заході уконституовала ся
брідська філія „Сільського Господаря“ та ви-
брала до виділу: о. Анатолія Долинського го-
ловою, п. Назаревича заступником голови, о.
Юліана Дуткевича секретарем, о. Січинського
касиром, п. Павла Шемрила виділовим, а за-
ступниками О. Бутринського і Вас. Федуня.

— **П. Володимир Кушнір**, редактор „Україні-
sche Rundschau“ який, як відомо, перебував
тепер в слідчій вязниці кравого карного суду
у Львові за мниму участь в демонстрації у-
країнських студентів на львівськм університеті,
просить нас помістити отсю замітку, звернену
на адресу передплатників редактованого ним
журнала: Повідомляю і прошу наших шан. пе-
редплатників дарувати, що 2. число „Україні-
sche Rundschau“ вийде сільно припізнене.
Речинець появи сього числа залежати ме від
того, коли ц. к. львівський кравий суд пустить
мене на волю. З високим поважанем *Володи-
мир Кушнір*.

— **Дрібні вісти.** Вінчане п. Стернюка, укіч.
богослова, з п-ною Наталією Горникевичівною
буде дня 4. марця в Гошові (почта Болехів).
— Крава рада шк. розписала конкурс на
108 учительських посад в середних школах в
Галичині. — В Щирці на передмістю „Під
горою“ згоріло огоді 20 господарств. Шкода
вносить 100.000 К.

Посмертні оповістки.

— **Осип Каченович Білинський**, радник суду
окружного, голова товариств „Сокіл“, „Боян“,
Читальні „Просьвіти“, бувший директор „На-
ді“, член всіх місцевих і многих львівських
українських товариств, організатор повіта бере-
жанського, упокоїв ся в Бережанах, заосмо-
трений св. Тайнами, по довгій а тяжкій недужі,
дня 14. с. м. в 51. році життя. Похорони від-
були ся внішньої суботи а поминальне бого-
служеве буде дня 18. с. м. о годині 8. рано
В. с. п.!

— **О. Кирило Лісевич**, завідатель в Старих
Кутах, ставиславської епархії, упокоїв ся
оноді вагло в 2. році сьвященства, а в 26.
р. життя. В. с. п.!

— **Михайло Стецяк**, адюкт податковий в
дирекції скарбу в Ярославі, упокоїв ся в 57.
р. життя. В. с. п.!

— **Іван Сивак**, ученик VIII кл. рускої гімн.
в Коломиї, упокоїв ся дня 7. с. м. в Шмань-
ківцях к. Чортк. по довгій грудній недужі.
В. с. п.!

Телеграми

з дня 16. лютого 1907.

Відень. Ухвалений дол.-австрійским сой-
мом закон в справі виборчого примусу діст
цісарську санкцію.

Київ. Вовний стан в кївській губернії
внесено, а заведено лише стан скріпленої
охорони.

Букарешт. Палата послів приняла закон
про підвишене стану піхоти через утворене
в кождім полку четвертого баталіона.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, рестаурація і каварня — ріг ул. Сикстускої
і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 15. с. м. І Навроцкий з Га-
лича, І. Малюца з Риму, Ст. Мудрецький з
Боршева, І. Лудкович з Гайворонки, Вол. Ку-
рилович з Риманова, Ол. Барабаш з Ст. Бо-
городчан, Анд. Могильницький зі Снятина, Йос.
Гурик з Угринова дол., Ан. Старух з Бере-
зипці, М. Тершаковець з Кліцка, К. Боронь з
Щавного, др. В. Чировский зі Сколя, Віра
Струсевич і М. Абрисовска з Мрялоса, о. Ів.
Гелейчук з Возгірча, о. Ст. Кіянка з Зіболків,
др. А. Уляновский з Петербурга, І. Бурбель
з Комавчі, Золод. Литвин з Луки малої.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. лютого 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлено.
В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по-
пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life
представлено. Білети вчаснійше можна набу-
ти в конторі Пльоні при ул. Кароля Людвиг-
ка ч. 5.

За пезну і добру льокацію
поручаємо:
4 1/2 % листи гіпотечні
4 % листи гіпотечні
5 1/2 % листи гіпотечні преміовані
4 % листи Товариства кредитового
земского
4 % і 4 1/2 % листи Банку кравого
4 % позичку краву
4 % облигацій проінвациійні і вселякі
ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по
найточнійшим курсі деннім.
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.

Рух зелізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-євро-
пейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12:20*, 6:10, 1:40 5:45, 9:05*
„ Кракова	2:31*, 5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40 9:30*
„ Підволочиск	7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*
„ Лавочного	7:29, 11:50, 10:50*
„ Рави рускої	7:50, 4:50
„ Станиславова	8:05
„ Самбора	8:15, 1:50, 9:20*
„ Янорова	8:18, 4:37
„ Коломиї	10:05
„ Ряшева	10:35

На Підзамче.

Підволочиск 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12:45*, 1:—*, 2:45, 6:35* 10:05*
„ Іцкан	2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
„ Підволочиск	6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*
„ Янорова	6:55, 6:—*
„ Лавочного	7:30, 2:30 6:25*
„ Самбора	8:55, 4:15, 10:51
„ Станиславова	9:10*
„ Белзця	10:45
„ Ряшева	4:05
„ Коломиї	3:30
„ Рави рускої	7:25*, 11:35*
„ Стрия	11:10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані в
черенками товстими; поїзди нічні в назначені
зв'язкою. Пору нічна числить ся від 6. год.
вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як таков білети
всього вишого рода, ілюстровані провідники
розклади їзди ітд. можна набувати через ці-
цільний день в міскім бюрі ц. к. державних зе-
лізниць, пасаж Гавмана ч. 9.

Зміна помешканя

Др. Коссак

мешкає ул. Чарнецкого ч. 26.

Прошу прислати 3 К 60 с. а вишлемо Вам:

1. Житє сьвятих — оправлене
2. Добрянського Обяснене службля Божої.
3. Справа в селі Клекотині.
4. Слiванник церковний під ноги.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В кайгарни коштують ті книжки 7 кор. 60 с.

Адреса: Антоній Хойнацкий, книгар

Львів, Арсенальска ч. 6.

побіч костела оо. Доминиканів

принимая всякі замовленя на нові і старі
книжки, ноты, образи, часописи і анонси і ви-
силає також скоро будь то за посліплатою,
будь то за попереднім надісланем налижи-
тости.

З поштою тільки у мене

Вишивки всхідної Таличичи

20 карт в красній теці 6 корон.

ДО АМЕРИКИ

До КАНАДИ, полуд. Америки і Африки
лише першорядними почтовими і поспіш-
ними пароходами.

СКОРО

і дешево

V. CARLSBERG

Hamburg, Ferdinandstrasse 15

Генеральний експедитор корабельний.

(2—10)